

Bestillingsmænds og Embedsmænds Klager over deres Forefatte; dette er et af de Forhold, hvorom det i høi Grad gjælder, hvad jeg har sagt, at der maa den overordnede Myndighed være ene om at skaffe sig den fuldstændigste Oplysning, selv veie Forholdene, selv undersøge, om de Oplysninger, der komme frem, ere de, der behøves for at finde en retskædning Afgjørelse af Sagen. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Vessen) bemærkede, at der var en Bestemmelse i Cirkulairret, som i alt Fald gjorde det saa godt som ganske betydningsløst — det var omtrent hans Mening — nemlig den, hvor- efter Meddelelsen af Afskrifter af Erklæringer kan nægtes, hvor særegne Omstændigheder antages at gjøre dette tilraadeligt. Der er ganske vist mange Ting, hvorom man kan sige, at de blive betydningsløse, idet de ikke kunne afpæles ved aldeles bestemte Grændser, eller idet de angaae Forhold, som ikke lade sig snevre ind under aldeles faste Regler; men Ingen vil drage i Tvivl, at Cirkulairrets Bestemmelser ikke blive betydningsløse, da der altid med Hensyn til den omhandlede Indskrænkning vil være Sikkerhed for, at man ikke vil gaae til Yderlighed. Smidlertid maa man dog erkjende, at der kan være Omstændigheder, som gjøre det utilstedeligt at lade en bestemt Regel komme til Anvendelse i hvert Tilfælde; dette kan, om ogsaa sjældent, netop stee med Hensyn til Erklæringer, der kunne komme til at indeholde Punkter, som paa ingen Maade bør saaledes fremdrages. I de to Aar, der ere forløbne, siden det omtalte Cirkulaires Emanation, har det vistnok været særdeles sjældent, at Noget har attraaet at faae en Erklæring meddeelt; men endnu sjældnere er det sikkert, at Noget har forlangt en Erklæring, og at den er bleven nægtet. Cirkulairret bestemmer, at man i saadanne Tilfælde skal henvende sig til Ministeriet, og der har kun foreligget et eneste Tilfælde, hvor En havde klaget over, at han ikke kunde faae en Erklæring; men den Klagenes Tilstand var en saadan, at der var tilstrækkelig Grund til at antage efter de Røgeerklæringer, der vare afgivne over hans mentale Tilstand,

at Klagen var ubesøiet. Hvad jeg kun skal berøre, men ikke vibere fremstille, er, at jeg i den aller sidste Tid har havt et Tilfælde, hvor man henvendte sig til Ministeriet om at faae en Afskrift af en Erklæring, og at den kun er bleven meddeelt i Ekstrakt; men dette Tilfælde har været mig et særdeles slaaende Beviis paa Nødvigheden af ikke at frigive dette Forhold anderledes, end at, hvor Omstændighederne gjøre det utilstedeligt, der skal Erklæringen ikke meddeles i sin Heelhed; den angik netop et saadant Forhold, hvor det vilde være aldeles urigtigt at have meddeelt Erklæringen i dens Heelhed.

Sluttelig turde jeg tilføie en Bemærkning, der staaer i Forbindelse med en Yttring af den ærede Forslagsstiller, nemlig at forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Lovforslagets Ophøjelse til Lov, turde det med Hensyn til de forskellige Paragrafer, der knytte sig til Straffebestemmelser og deslige i Forordningen af 15de Decbr. 1820, være ønskeligt, at der i Loven kom en Bestemmelse, som tilkjendegav, at bestemte Forordning var bleven hævet, fordi jeg antager, at der kan være enkelte Bestemmelser i den, med Hensyn til hvis Bestaaen der maa stee ellers kan reise sig nogen Tvivl.

Rettelser.

Sp. 827, Lin. 19 f. o.: „ofte“ læs: „offentlig“

— — — 31 f. o.: „den bør vistnok . . . opmærksom paa den.“ læs: „der gives mange flere og større Rilder til Sprogforbøvelsen end dem, der udgaae fra Undervisningen.“

— 861, Lin 7 f. n.: „betragtes som partiist“ læs: „betragte den ærede Rigsdagsmand som upartiist“